

Alkotmánybíróság
1535 Budapest, Pf. 773

Tárgy: Alkotmányjogi panasz

Benyújtva: Gyulai Törvényszék, mint I. fokú bíróság útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/370 -0 /2017	
Érkezett: 2017 FEBR 02.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 8 db	<i>du</i>

Gyulai Törvényszék 11.	
Postán, faxon, e-mailben, átvétellel érkezett személyesen behozva, gyűjtőszekrényből kivéve:	
Érkezett: 2017 JAN 20.	
Példány: 3	Melléklet: 1 db
Az ügyirat száma: 14.B. 574/2013 /	

352

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] alatti lakos elítélt – jelen eljárásban *indítványozó* – a csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt Dr. Futaki Gézáné ügyvéd /levelezési cím: 5600 Békéscsaba, Deák utca 1., ügyvédi igazolvány szám: Ü-100772/ jogi képviselő – védő – útján

alkotmányjogi panaszt

terjesztek elő Magyarország Alaptörvénye 24. Cikk /2/ bekezdés c./- d./ pontjai és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 26. §./1/.bekezdés és 27.§.-a alapján, és ennek keretei között indítványozom, hogy szíveskedjék megállapítani, hogy a Gyulai Törvényszék 14.B.374/2013/280. számú ítélete és a Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Bf.II.420/2016/37. számú jogerős ítélete – mellyel a bíróságok megállapították bűnösségemet:

- 3 rb.társtettesként elkövetet áru hamis megjelölése büntetőben /1978.évi IV.törvény 296.§./1/.bek.2.fordulat, /2/.bek.,
- társtettesként elkövetett engedély nélküli külkereskedelmi tevékenység büntetőben /1978.évi IV.törvény 298.§./,
- 3 rb.társtettesként elkövetett rossz minőségű termék forgalomba hozatala büntetőben /1978.évi IV.törvény 292.§./1/bek.3.fordulat, /2/.bek.-ben - a velem szemben szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértésének vétsége /1978.IV.törvény 329/A.§./2/.bek. miatt emelt vád alól felmentett –

sértik

az Alaptörvény XXVIII. Cikk /1/ bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint az Alaptörvény XXVIII. Cikk /7/ bekezdésében biztosított jogorvoslati jogot, és ezért azokat *semmisítse meg*.

Az Abtv.29.§-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét vagy alapvető alkotmányjogi kérdést vessen fel.

Időközben megszületett a **21/2016./XI.30./ AB határozat** a büntetőeljárásról szóló 1998.évi XIX.törvény 21.§./3/.bekezdés a./ pontjával kapcsolatos alkotmányos követelmények megállapításáról, - amely határozat kimondta, hogy a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog része a pártatlanság követelménye, amely az eljárásban részt vevő személyekkel szembeni előítélet-mentes, elfogulatlan eljárás követelményét jeleníti meg.

Ezen döntésben megfogalmazott követelmények ellenére született meg ügyemben a jogerős ítélet, amely alaptörvény-ellenes, tehát az eljáró bíróságok azokat **figyelman kívül hagyták**, így álláspontom szerint, jelen ügyben sem mellőzhető az Alkotmánybíróság állásfoglalása.

Ezen döntésben hivatkozott az Alkotmányíróság az általa korábban: 34/2013./XI.22./AB határozathoz hasonlóan megerősítette a 8/2013./III.1./ AB határozatban rögzítetteket, amelyek értelmében az alkotmányjogi panasz alapján indult eljárásokban kiemelt feladatának tekinti, hogy a jogszabályok olyan értelmezését fogadja el, amely összhangban áll az Alaptörvényben biztosított jogok érvényesülésével.

Ebből következően az Alkotmánybíróság feladatához tartozik, hogy az alkotmányjogi panaszok alapján meghatározza az Alaptörvény XXVIII.cikk/1/.bekezdésében foglalt pártatlan bírói eljáráshoz való jogból fakadó, az alkotmányos büntetőeljáráshoz tartozó egyes követelményeket.

A pártatlanság követelménye értelmében el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében.

A pártatlanság követelményének tényleges érvényesülését elsődlegesen az eljárási törvényekben megfogalmazott kizárási szabályok garantálják, amelyeket a Be.21-22.§.-ai tartalmazzák.

Az abszolút kizárási okok lényege, hogy azok bármelyike fennállása kizárja a bírót az eljárásból anélkül, hogy vizsgálnák, ténylegesen elfogult-e a bíró.

Az Alaptörvény XXVIII.cikk /1/.bekezdésében foglalt pártatlanság követelménye tehát megkívánja, hogy a büntető ügy további elintézésben ne vegyen részt olyan bíró, aki az eljárás bármely korábbi szakaszában eljár, mivel azzal szükségszerűen együtt jár a bizonyítékok bizonyos szintű, de mindenképpen előzetes értékelése. E körben nincs alapvető különbség a nyomozási bíró, az előzetes letartóztatás egy éven túli hosszabbításáról döntő egyesbíró, vagy az előzetes letartóztatás elrendelése, illetve meghosszabbítása tárgyában másodfokú döntést hozó tanács tagjainak feladata között.

Ügyünkben az I- és a II.rendű vádlottat a 2016.február 19-én megtartott tárgyaláson előzetes letartóztatásba helyezte a **Gyulai Törvényszék a 14.B.374/2013/28/VI.számú végzésével.** Az ezen döntéssel szemben bejelentett fellebbezést a **Szegedi Ítéltábla a Bpkf.II.168/2016/6.számú végzésével** – 2016.március 23-án - helyben hagyta. Az indoklásban a letartóztatást elrendelő végzés indokain túl az Ítéltábla kifejtette, hogy a vádlottak szökésétől, elrejtőzésétől tartani kell a külföldi kapcsolataikra tekintettel – amely indok alapjául szolgáló tényeket nem tartalmazta a végzés, így annak forrása ismeretlen maradt, de mindenképpen „többletinformáció” figyelembe vételére utal – olyan információra, amelyet a döntést meghozó Gyulai Törvényszék végzése nem tartalmazott. Ebből arra lehet következtetni, hogy az Ítéltábla bírói tanácsa olyan, - ekkor még nem ismert – bizonyítékokat értékelt, melyek befolyásolták döntését.

Sérelmes számomra, hogy a jogerős ítéletet, így az érdemi felülvizsgálatot ugyanazon bírói tanács hozta, illetve végezte, aki már 2014.április 7-én elbírált egy fellebbezést, egy zár alá vétel feloldását elutasító fellebbezést, amelyet a Gyulai Törvényszék 14.B.374/2013/59.sz.szám alatt hozott és a felülbírálatra a Szegedi Ítéltábla **Bpkf.II.212/2014/2.számú végzésével** került sor.

Továbbá 2015.július 17-én is elbírált az ügyben egy fellebbezést, amely a Simon István szakértői díjának megállapításáról szóló végzés elleni fellebbezés volt, Gyulai Törvényszéki végzés száma: 14.B.374/2013/196., a II.fokú végzés a Szegedi Ítéltábla **Bpkf.III.487/2015/2.számú végzése.**

Ezt követően ugyanezen összetételű bírói tanács hozta meg 2016.október 27-én a **Bf.II.420/2016/37.számú másodfokú ítéletét.**

Mindezen döntéseket megelőző felülvizsgálat során nyilvánvalóan az Ítéletábrai Tanács olyan információk birtokába is juthatott, amelyek jelentősen befolyásolták később a II.fokú ítélet meghozatalában, de mindenképpen aggályos, hogy 2014.óta – tehát gyakorlatilag az ügy bírósági szakaszba jutása óta – folyamatosan „párhuzamos” rálátása volt az ügyre a későbbi, jogerős döntést hozó bírói tanácsnak.

Sérelmes mindezek mellett a mindkét fokon eljáró tanács állásfoglalása a **törvényes vád** kérdésében, hiszen az I.fokú ítélet 92. oldalának utolsó bekezdése elemzi a velem szemben emelt vád elkövetési magatartását a IV.-es vádpont vonatkozásában.

Rögzíti az ítélet, hogy a bíróság 2014.május 27-én tartott tárgyaláson a 14.B.374/2013/92/II.számú végzésével felhívta az ügyészt, hogy a Be.268.§./1/.bek.alapján 8 napon belül jelölje meg, hogy a Szerzői joghoz kapcsoló jogok megsértésének vétsége /1978.évi IV.törvény 329/A.§./2/bekezdése/ vonatkozásában milyen elkövetési magatartás megvalósításával vádol engem és ehhez képest mi az elkövetés időpontja, illetve ezt milyen bizonyíték támasztja alá. Rögzíti az ítélet, hogy ezen felhívásnak az ügyész nem tett eleget. Ehhez képest **nem az eljárás megszüntetésére került sor**, hanem felmentett engem ezen vádpont alól, ami nyilvánvalóan nem azonos azzal, amit a bíróságnak jogszerűen kötelessége lett volna megtenni.

Sérelmes számomra, hogy a **bűnszervezetben** való részvételemet megállapították annak ellenére, hogy a bűnszervezet létrejöttét a vád és az ítéletek is 2009.évre tették és nyilvánvaló, hogy sem ekkor, sem még további 3 évig nem volt olyan bűncselekmény, amelynek a büntetési tétele 5 év, vagy ezt meghaladó lett volna. Ebben az esetben a bűnszervezet megállapíthatósága fogalmilag kizárt, hiányzik egy fogalmi eleme!

Sérelmes az, ahogyan ezt az I.fokú ítélet a 92. oldal utolsó előtti bekezdés utolsó mondatában indokolja: „Az a tény pedig, hogy a vádlottak 2012.januárját követően változatlanul folytatták az illegális gyógyszerkereskedelmet, továbbra is hosszú távú bevételi forrásként számítottak a hamis és illegális áru forgalmazásából származó bevételre, *arra enged következtetni, /???/ hogy nem voltak tisztában az általuk elkövetett bűncselekmények konkrét büntetési tételeivel, vagy pedig tisztában voltak ugyan vele, de az tetteiket nem befolyásolta, hiszen a törvény szigorodását követően változatlanul folytatták tevékenységüket.*”

Mindez olyan logikai, következtetésbeli hiba, amely érthetatlenné, indokolatlanná és így törvénysértővé teszi a legsúlyosabb rendelkezés alkalmazását velem szemben!

Sérelmes számomra, hogy a mindkét fokon eljáró bíróság úgy ítélte meg, hogy az **elkövetéskor hatályos jogszabály** a kedvezőbb, annak ellenére, hogy nyilvánvaló, hogy az elbíráláskor hatályban levő jogszabály alapján az áru hamis megjelölése helyett a versenytárs utánzása bűncselekmény büntetési tétele jelentősen csökkent – ez is vezethetett oda, hogy az ítéleten belül súlyos belső aránytalanság alakult ki, hiszen a pénzmosással is – tehát egygyel több bűncselekménnyel és a legsúlyosabb büntetési tétellel fenyegetett cselekménnyel vádolt - VI.r.vádlott mindössze 6 hónappal kapott súlyosabb büntetést nálam.

Ezen döntések során az eljáró bíróságok megsértették az Alaptörvény XXVIII. Cikk /7/ bekezdésében biztosított **jogorvoslati jogot** hiszen alkotmányossági szempontokat mellőzve értékelte a bizonyítékokat. Nem hozta tudomásomra, az indoklásból nem volt érthető, hogyan lehet egy eleve szervezett, szoros közösség: a családunk, amely már azt megelőzően létezett, hogy bárki bűncselekményt követett el – bűnszervezet? Nem ismerhettük meg azt az indokot, hogyan lehet olyan cselekmény elkövetése vonatkozásában bűnszervezetté alakulni 2009-ben, amelynek nincs 5 éves büntetési tétele?

Sérelmes számomra, hogy úgy állapította meg mindkét fokon eljáró bíróság a felelősségemet az Engedély nélküli külkereskedelmi tevékenység /1978.IV.törvény 298.§./ megjelölésű bűncselekmény elkövetésében, hogy nem jelölte meg azon engedély hiányát, amely jogszerűvé tehetne volna a gyanúsításomat, sőt az elítélésemet! Annak ellenére, hogy az akkor hatályos jogszabályi rendelkezés kifejezetten így szól: „A külkereskedelmi korlátozásokkal kapcsolatos

engedélyezési és más hatósági feladatokat országos hatáskörrel a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal látja el." Kommentár - /Dr.Belovics-Dr.Molnár-Dr.Sinku Büntetőjog különös rész HVG Orac 2005/.

A bíróság **nem kereste meg ezen hivatalt**, hogy volt-e a tevékenységhez engedély. A személyes megkeresésünkre adott választ – melyet az iratokhoz csatoltunk – indoklás nélkül figyelmen kívül hagyta annak ellenére, hogy egyértelműen rögzítve van benne, hogy milyen tevékenység folytatása mellett lehet egy kereskedelemnek büntetőjogi következménye!!!

Sérelmes és érthetetlen számomra ahogyan a volt közös vagyoni ingatlanunk **elkobzásáról** rendelkezik az elsőfokú ítélet: a rendelkező részben nem említi az elkobzást, az indoklásban viszont /98.oldal hatodik bekezdése: „Ezen vagyontárgyakra nézve a bíróság a Btk.77/B.§./1/ bekezdés b/ pontja és /4/ bekezdése alapján vagyoneklobzást rendelt el” – és itt az Békéscsaba, Felsőkörös sor 6.szám alatti /hrsz:2026./ ingatlanunk is meg van jelölve! Fokozza az érthetlenséget, hogy a másodfokú ítélet 22.oldalának utolsó előtti bekezdése úgy rögzíti ezen helyzetet, hogy „vagyoneklobzás alkalmazására – helyesen – nem is került sor” ezen ingatlan vonatkozásában. Nem tér ki az indoklás a rendelkező- és az indoklási rész közötti ellentmondásra, így az feloldatlan maradt!.

Indoklás nélkül maradt azon rendelkezés is, hogy a békéscsabai 13303/7.helyrajzi számon felvett ingatlan elkobzására miért került sor? Az elsőfokú ítélet két szót használ: „színlelt jogügylet”-nek minősíti az ajándékozási szerződést egyetlen tény, adat, vagy érv nélkül – annak ellenére, hogy az ingatlan jelenlegi tulajdonosai érdemi előadást tettek az átruházás körülményeiről, indokairól. A büntetőbíróságnak arra sincs lehetősége, hogy maga állapítsa meg a szerződés semmisségét.

A másodfokú ítélet indoklása annyi, hogy „Nem osztotta az Ítéltábal a védő álláspontját” – súlyosan sérült az indoklási kötelezettség, hiszen nem ismerhettük meg egy rendkívül hátrányos döntés indokait.

Tekintettel arra, hogy a fentebb idézett **21/2016./XI.30./ AB határozat** megállapította az abban az ügyben hozott döntés alaptörvényellenességét annak okán, hogy a jogerős ítélet a Be.21-211.§.-ban foglaltak figyelmen kívül hagyása mellett született meg – tisztelettel kérem, hogy a velünk szemben meghozott döntéseket is megsemmisíteni szíveskedjenek.

Tekintettel arra, hogy időközben meg kellett kezdenem a kiszabott büntetésem letöltését, tisztelettel kérem, hogy annak félbeszakításáról intézkedni szíveskedjenek!

Az alkotmánybíróági eljárás feltételének igazolása:

- I.) A 2014. évi CLI. törvény 27. §-a a következő rendelkezést tartalmazza: „Az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdés d./ pontja alapján Alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a.) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és b.) az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”
- II.) Fenti törvény 29.§-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló Alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- III.) Az Alkotmánybíróságról szóló törvény 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított 60 napon belül... lehet írásban benyújtani.

Az Ab. törvény 26. § (1) bekezdés b./ pontja eljárásjogi feltételként szabja az alkotmányjogi panasz előterjesztéséhez a jogorvoslati lehetőségek kimerítését, illetve ilyen eszköz hiányát.

A korábban előadottak szerint rendes jogorvoslati eszközként az elsőfokú ítélettel szembeni terhelti és védői fellebbezés előterjesztése állt rendelkezésre. Ennek a kimerítése a korábban előadottak szerint megtörtént.

Rendkívüli jogorvoslati eszközként felülvizsgálati indítvány előterjesztése nem feltétele az alkotmányjogi panasz előterjesztésének (1001/2013 (II.27.) AB Tü. határozat az Alkotmánybíróság ügyrendjéről 32. § (1) bekezdés).

Fennáll ugyanakkor a 27. § a./ pontjában foglalt *anyagi jogi* feltétel is. A bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó alaptörvényben biztosított jogait sérti, így az Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdésében, a XXVIII. Cikk (1) bekezdésében továbbá a XXVIII. Cikk (7) bekezdésében foglalt alapvető eljárási jogosultságokat.

Az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntések Alaptörvényben biztosított *alapjogokat sértő jellege*, és az azokban megtestesülő, a *bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség* és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés feltételeinek fennállása jelen beadvány általános indokolásában került részletesen előterjesztésre.

Az indokolási kötelezettséget előíró eljárási jogszabályokat az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően kell alkalmazni. Azoknak sérelme kihat az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jog biztosítására is. Az alkotmányos jogorvoslati jog ugyanis a jogsérelem *hatékony orvoslásának* lehetőségében testesül meg, amely az adott esetben nem valósult meg.

Álláspontom szerint különösebb elemzést nem igényel az arra történő hivatkozás, hogy a korábban folyamatban volt büntetőügyekben terhelti pozíciót töltöttem be, és velem szemben bűnösség megállapítására és súlyos büntető jogkövetkezmény alkalmazására került sor. Ehhez képest a folyamatban volt bírósági eljárás a vádlott jogát, jogos érdekét és jogi helyzetét alapjaiban érintette.

Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdés: *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.*

Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdés: *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdés: *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.*

EGYÉB NYILATOZATOK:

Az alkotmányjogi panasz nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok Abtv. 68. §./, ugyanakkor a személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Az Alkotmánybíróság ügyrendjének 27. § /1-4/ bekezdése alapján csatoljuk az alkotmányjogi panasz benyújtására és képviselőre vonatkozó ügyvédi meghatalmazást. A beadvány tartalmazza a jogi képviselő aláírását is.

Jelen alkotmányjogi panasz benyújtására az Abtv. 53.§. /2/ bekezdése alapján az ügyben első fokon eljáró bíróságnál – Gyulai Törvényszéken – került sort.

K é r e m, hogy a Tisztelt Gyulai Törvényszék a Be. 429/A § alapján az alkotmányjogi panaszt az ügyben keletkezett iratokkal együtt küldje meg az Alkotmánybíróság részére.

Tisztelettel megismétlem kérésemet – tekintettel arra, hogy időközben kézhez vettem a büntetésem 2017.január 25-én történő megkezdésére szóló felhívást – a büntetésem végrehajtásának felfüggesztéséről, félbeszakításáról is intézkedni szíveskedjenek.

Békéscsaba, 2016.december 21.

Tisztelettel:

képv.: